

Orgoliu

Adina Speranta

Înstrăinați de gânduri de prisos,
De îndoieli născute dintr-o teamă
Ce poartă-n ea trecutul ca o dramă
Nehotărâți, zburăm privind în jos.

Ne mai mințim c-un zâmbet studiat,
Considerăm tăcerea drept orgoliu,
Mâhniți, iubirea o-mbrăcăm în doliu
Și sub povara ei pășim încovoiat.

Ne risipim nocturn printre cuvinte,
Mai înviem un sentiment crucificat
Pe rana sângerie a visului repudiat
De dorul nimicit cu false legăminte.

Ne agățăm simplist de contradicții
Negând vulcanul ce pulsează-n noi
Mințindu-ne că-i pace-n plin război
Din care numai noi suntem răniții.

Gonim în mod firesc spre alte porți
Pierzându-ne pe-alei cu foșnet ud,
Căluș punând iubirii care țipă crud
Că ne iubim prea viu pentru-a fi morți!